

การจัดการศึกษายุคใหม่ภายใต้แนวคิด Postmodernism

Educational Management in the New Era According to the Postmodernism Concept

ธนารักษ์ สารเดือนแก้ว¹ ชันชัย อธิเกียรติ²

Thanarak Santhuenkaew, Khanchai Athikiat

บทคัดย่อ (Abstract)

แนวคิด Postmodernism หรือแนวคิดหลังสมัยใหม่นั้นอธิบายถึงโรงเรียนแห่งความคิดที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มาจากการเคลื่อนไหวที่ต่อต้านและรุนแรงในสังคมร่วมสมัย นักการศึกษาหลังสมัยใหม่เชื่อว่าไม่มีความจริงที่สัมบูรณ์หรือเป็นสากล ทั้งยังยอมรับและส่งเสริมการแสดงออกของแต่ละคน ส่งเสริมการสนทนาข้ามวัฒนธรรม และการอภิปรายโต้แย้งเป็นปัจจัยที่จำเป็นในกระบวนการศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาจึงจำเป็นต้องรู้ปรัชญาเบื้องหลังโรงเรียนของตนเพื่อทำความเข้าใจการจัดการศึกษาที่เปลี่ยนแปลงไปในสังคมยุคใหม่

คำสำคัญ (Words): โพสต์โมเดิร์นนิสม์; แนวคิดหลังสมัยใหม่; ปรัชญาการศึกษา; การจัดการศึกษา

Abstract

Postmodernism concept describes a school of thought that arises largely from the opposing and violent movements in contemporary society. Postmodern educators believe that there is no absolute or universal truth, accepting and promoting individual expressions, fostering cross-cultural dialogue and debate is also a necessary factor in the educational process. Teachers and educators need to know the philosophy behind their schools for understand the changing management of education in this modern society.

Keywords: Postmodernism; Education Philosophy; Education Management

Received: 2023-01-07 Revised: 2023-03-14 Accepted: 2023-03-14

¹ อาจารย์ประจำภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง Faculty of Education, Ramkhamhaeng University. Corresponding Author e-mail: thanarak.s@ru.ac.th

² อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง Faculty of Education, Ramkhamhaeng University. E-mail: Khanchai2545@hotmail.com

บทนำ (Introduction)

การเข้าใจปรัชญาเป็นสิ่งสำคัญสำหรับนักการศึกษา ไม่เพียงแต่เพื่อให้พวกเขามีปรัชญาเฉพาะตัวเท่านั้น แต่ยังเพิ่มความตระหนักในปรัชญาของนักเรียนและผู้บริหารอีกด้วย แนวคิด Premodernism หรือแนวคิดก่อนสมัยใหม่ เป็นลักษณะของสถานศึกษากรีกโบราณ มหาวิทยาลัยในยุคกลาง และโรงเรียนประจำชุมชนในยุคแรก สถาบันเหล่านี้เป็นหนึ่งเดียวกันโดยเน้นที่ระเบียบและความมุ่งมั่นต่อความจริง ส่วนใหญ่ ระเบียบและความจริงถูกตีกรอบให้ขัดแย้งกับความเชื่อที่เป็นที่นิยมเกี่ยวกับธรรมชาติ ซึ่งเป็นที่เข้าใจกันว่าเป็นพวกอนาธิปไตยและมุ่งไปสู่การฉ้อราษฎร์บังหลวง การศึกษามีทิศทางที่ชัดเจน คือ "ตรงและแคบ" (Davis, B. and Francis, K., 2022) โดยหลีกเลี่ยงการเบี่ยงเบนหรืออะไรก็ตามที่อยู่นอกเส้นทางของความเชื่อความศรัทธาในด้านที่เกี่ยวข้อง ศาสนาและอำนาจทางการเมือง ต่อมา ในยุคสมัยใหม่หรือ Modernism ประมาณตั้งแต่ช่วงทศวรรษที่ 1600 เป็นต้นมา มีการเปลี่ยนแปลงแนวความคิดและทัศนคติต่อความรู้ที่เกิดจากการปฏิวัติทางวิทยาศาสตร์ การปฏิวัติอุตสาหกรรมและทุนนิยม นำมาซึ่งระบบการศึกษาของโรงเรียนแห่งรัฐ ปรัชญาการศึกษาทำให้นักการศึกษาโดยเฉพาะนักออกแบบหลักสูตรมีกรอบแนวทางการจัดโรงเรียนและกิจกรรมในห้องเรียน ช่วยให้พวกเขาตอบคำถามเกี่ยวกับจุดประสงค์ของโรงเรียนวิชาใดมีคุณค่า นักเรียนเรียนรู้อย่างไร ใช้วิธีการและเนื้อหาใดบ้าง กระทั่งในลัทธิหลังสมัยใหม่ หรือ Postmodernism เกิดแนวคิดว่าการศึกษาอาจเป็นวิธีที่สำคัญที่สุดที่เราจะสัมพันธ์กับโลก วิธีที่เราสัมผัส เข้าใจ และพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงโลก และวิธีที่เราเข้าใจตนเองและของเรา ความสัมพันธ์กับผู้อื่น การศึกษาได้รับมอบหมายให้มีบทบาทสำคัญในการสร้างและกำหนดรูปร่างของอัตวิสัยและอัตลักษณ์ของผู้เรียน โดยดึงเอาศักยภาพที่มีอยู่เดิมออกมาเพื่อกลายเป็นแรงจูงใจในตนเองและการกำกับตนเอง อาจกล่าวได้ว่า ครุณานักเรียนออกจากความมืดไปสู่แสงสว่าง ซึ่งเป็นแสงสว่างแห่งความรู้และความจริงนั่นเอง (Usher, R. and Edwards, R., 1994)

ความหมายของแนวคิด Postmodernism

Postmodernism หรือแนวคิดหลังสมัยใหม่นั้นเป็นคำที่มีความซับซ้อน โดยทั่วไปอาจหมายถึง แนวความคิดหนึ่งหรือความเคลื่อนไหวทางความคิดในยุคปลายศตวรรษที่ 20 ซึ่งก็ไม่สามารถกำหนดเวลาเริ่มต้นที่แน่นอนได้ เพราะต้องใช้ทั้งความหมายทางประวัติศาสตร์และทฤษฎี อีกทั้งเป็นแนวคิดที่ปรากฏในความหลากหลายของสาขาวิชาหรือหลายพื้นที่การศึกษา รวมทั้งงานศิลปะ, สถาปัตยกรรม, เพลง, ภาพยนตร์, วรรณกรรม, สังคมวิทยา, การสื่อสาร, แฟชั่นและเทคโนโลยี แต่แนวคิดนี้ก็นับได้ว่าเป็นพื้นที่ของการศึกษาทางวิชาการตั้งแต่ช่วงกลางทศวรรษ 1980 เป็นต้นมา

นักปรัชญาที่สนับสนุนแนวคิดหลังสมัยใหม่ ได้แก่ Friedrich Nietzsche, Martin Heidegger, Jacques Derrida, Michel Foucault และ Karl Marx เป็นต้น จุดสำคัญของแนวคิดแต่ละคนมีดังนี้

Friedrich Nietzsche (ค.ศ.1844–1900) เป็นนักปรัชญาชาวเยอรมัน ผู้มีส่วนสนับสนุนแนวคิดเรื่องการยืนยันชีวิตต่อลัทธิหลังสมัยใหม่ และตั้งคำถามแม้กระทั่งหลักคำสอนที่สังคมยอมรับได้มากที่สุด เช่น ศาสนาและศีลธรรม โดยมุ่งเน้นไปที่โลกรอบตัวเรามากกว่าชีวิตหลังความตาย

Martin Heidegger (ค.ศ.1899–1976) นักปรัชญาชาวเยอรมันอีกคนหนึ่ง เป็นที่รู้จักจากการสร้างแนวคิดเรื่องปรากฏการณ์วิทยาอัตถิภาวนิยม ซึ่งสรุปว่า เราสร้างความจริงของเราเองจากภายใน ตรงข้ามกับทฤษฎีที่สนับสนุนความจริงสากลข้อเดียว นอกจากนี้ เขายังอนุมานว่า เราไม่ได้เกิดมาในความเป็นจริงที่มีอยู่ แต่สร้างความเป็นจริงของเราเองตามการมีส่วนร่วมของเราในโลกและตามสัญชาตญาณโดยกำเนิดของเรา

Jacques Derrida (ค.ศ.1930–2004) ปราชญ์ชาวฝรั่งเศส เป็นที่รู้จักกันดีในเรื่องแนวทางที่ขัดแย้งในการทำความเข้าใจโลก และเป็นผู้มีส่วนสำคัญต่อลัทธิหลังสมัยใหม่ เขาใช้วิธีการรีโอโครงสร้างแนวคิดเดิมโดยใช้กระบวนการวิพากษ์วิจารณ์ตำราวรรณกรรม ตำราปรัชญา และทฤษฎีการเมือง ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับตามแนวคิดปรัชญาตะวันตกสมัยก่อนซึ่งเชื่อกันว่าครอบครองความคิดของคนทั่วโลก นอกจากนี้ เขายังเชื่อว่าเหตุผลต่างๆ ในโลกนี้ไม่ใช่ความเป็นจริงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งขึ้นเพื่อการสืบค้น การสำรวจความเป็นจริงเป็นเพียงการค้นพบความคิดเห็นที่เพิ่มขึ้นไปเท่านั้น

Michel Foucault (ค.ศ. 1926–1984) เป็นนักปรัชญาชาวฝรั่งเศสที่ตรวจสอบทฤษฎีและความสัมพันธ์ระหว่างความจริงและอำนาจ ฟูโกต์ได้สถาปนาการมีอยู่ของญาณทิพย์ในปรัชญา Epistemes เป็นความรู้หรือความเข้าใจที่นำไปสู่สังคมในช่วงเวลาหนึ่งในประวัติศาสตร์ เขาอ้างว่าไม่มีความจริงสากลเพียงข้อเดียว แต่มีความจริงหลายอย่างที่เข้ากันสำหรับแต่ละบุคคล ความจริงหลายประการเหล่านี้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องในความสัมพันธ์ระหว่างความจริงและอำนาจ ผลก็คืออำนาจไม่ใช่สิ่งที่สามารถครอบครองได้ แต่เป็นสิ่งที่สามารถนำไปใช้ได้

กล่าวได้ว่า นักการศึกษาหลังสมัยใหม่เชื่อว่าไม่มีความจริงที่สมบูรณ์หรือเป็นสากล โดยอ้างว่าความจริงเปลี่ยนแปลงไปพร้อมกับเหตุการณ์และการค้นพบใหม่ๆ ซึ่งหมายความว่าเหตุการณ์ทางวิทยาศาสตร์ที่เกิดขึ้นในอดีตที่ด้านใดด้านหนึ่งของโลกมีอิทธิพลต่อเหตุการณ์ทางการเมืองและทางสังคมที่กำลังเกิดขึ้นในอีกด้านหนึ่ง

ลักษณะของแนวคิด Postmodernism

การอธิบายลักษณะของแนวคิด มักใช้การยกตัวอย่างบุคคลหรือผลงาน เป็นตัวอย่างที่ชี้ให้เห็นถึงบริบทของแนวคิด ดังรายละเอียดในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงตัวอย่างผลงานตามแนวคิด Postmodernism

ประเภทผลงาน	ลักษณะผลงาน	ตัวอย่างผลงาน
ภาพยนตร์	<ul style="list-style-type: none"> - ล้อเลียนหรือปรับเปลี่ยนจากชนบแบบเดิม - ใช้เทคโนโลยีสร้างภาพต่างๆ แทนใช้โลกจริง - อารมณ์หรือการไร้อารมณ์ที่แตกต่างจากเคย - ช่วงเวลาการเล่าเรื่องที่แปลกไปจากที่คุ้นเคย - เสนอภาพที่เกิดจากยา โรคจิตและเทคโนโลยี - หุ่นยนต์หรือปัญญาประดิษฐ์เข้ามาแทนมนุษย์ 	Pulp Fiction, Kill Bill, Scary Movie, Austin Powers, Gattaca, Lost in Translation, Minority Report, Avatar, Wall-E, The Matrix, Fight Club, The Thirteenth Floor
งานศิลปะ	<ul style="list-style-type: none"> - สนใจต่อความเร็ว ความรุนแรงและเทคโนโลยี - ให้ความหมายของ”ความเพ้อฝัน”มากกว่า”ความเป็นจริง” - เน้นผลิตผลงานระดับล่างหรือศิลปะเชิงพาณิชย์ - ใช้วัสดุต่างๆ เช่น ขยะ เป็นเทคนิคในการผลิต - ใช้การจำลอง/สัญลักษณ์ เพื่อแตกดับและซับซ้อน - งานการ์ตูนแต่เน้นเรื่องประโลมโลก 	Flower Bomber – ภาพวาดดอกไม้ (แทนระเบิด) และ Ronald McDonald – งานแสดง หุ่น Ronald McDonald ที่มีเด็ก(คน)ซ่อนเอาไว้ ของ Banksy Fountain – โถปัสสาวะน้ำพุ ของ Marcel Duchamp
สถาปัตยกรรม	<ul style="list-style-type: none"> - รูปร่างหรือรูปทรงแปลกตา เช่น ตึกกล่องนม ตึกปิรามิด ตึกทรงกล่องสองทางไกล - มีโครงสร้างแบบใหม่ หรือผสมผสานแบบใหม่เข้ากับของเดิม - อาคารผิดสัดส่วน หรือใหญ่เกินจริง - ใช้วัสดุที่หลากหลาย เช่น เหล็กกับกระจก - รูปทรงแตกต่างจากสภาพแวดล้อมเดิม 	MIT Stata Center, Chiat Day Building ของ Frank Gehry, Crystal Cathedral, Sony Building in NY ของ Philip Johnson, Humana Building ของ Michael Graves,

	Louvre Pyramid ของ I.M. Pei
--	-----------------------------

ช่วงเวลาของแนวคิดหลังสมัยใหม่ครอบคลุมถึงชุดความคิด แนวปฏิบัติ และสาขาวิชาที่หลากหลายซึ่งเริ่มมีความโดดเด่นในปลายศตวรรษที่ 20 เป็นผลงานเชิงปรัชญาที่ตอบสนองและวิพากษ์วิจารณ์หลักการของแนวคิดสมัยใหม่ (Modernism) และท้าทายวิธีคิดที่กำหนดไว้เหล่านั้น แนวคิดหลังสมัยใหม่ตั้งคำถามเกี่ยวกับญาณวิทยา และจริยธรรม และเปิดโอกาสให้มีวาทกรรมที่หลากหลาย รวมทั้ง ยอมรับความคิดและการปฏิบัติของคนชายขอบหรือคนส่วนน้อย การเปิดกว้างต่อความหลากหลายเป็นผลสำคัญของความหลากหลายที่เกิดขึ้นในยุคหลังสมัยใหม่ในหลากหลายสาขา รวมถึงศิลปะ การศึกษา ปรัชญา สถาปัตยกรรม และเศรษฐศาสตร์ โดยการปฏิเสธความตั้งใจที่จะบรรลุความจริงสากล เป้าหมาย ผลลัพธ์ และความเหมือนกัน (การทำสิ่งใดด้วยวิธีการเดียวกัน หรือได้ผลลัพธ์เหมือนกัน)

ความแตกต่างระหว่าง Modernism กับ Postmodernism

หากนำเอาความคิดที่ถ่ายทอดผ่านภาษาในหลายสาขาจากสำนักภาษาศาสตร์ ทฤษฎีวรรณกรรม ปรัชญามานุษยวิทยา จิตวิทยาศาสตร์ทางการเมือง ของนักเขียนในยุโรปและอเมริกาที่สอดคล้องกับการเคลื่อนไหวของแนวคิด Postmodernism เราก็อาจจะพอสั่งเกตคำหลายๆ คำ ได้ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงตัวอย่างคำเพื่อเปรียบเทียบลักษณะแนวคิดระหว่าง Modernism กับ Postmodernism

Modernism	Postmodernism
มีรูปแบบ, เชื่อมต่อสิ่งที่เหมือนกัน, แบบปิด (Form, conjunctive, closed)	ปฏิเสธรูปแบบแน่นอน, เชื่อมต่อสิ่งที่ต่างกัน, แบบเปิด (Antiform, disjunctive, open)
จุดมุ่งหมาย (Purpose)	เล่นสนุก (Play)
ออกแบบ (Design)	โชคชะตา, โอกาส (Chance)
ระบบตามลำดับ (Hierarchy)	วุ่นวาย (Anarchy)
ระยะห่าง (Distance)	การเข้าร่วม (Participation)

สังเคราะห์ ปะติดปะต่อ (Synthesis)	ขัดแย้ง ตรงกันข้าม (Antithesis)
คงอยู่ (Presence)	ลา, ขาด (Absence)
ศูนย์รวม (Centering)	กระจาย (Dispersal)
แบ่งประเภท, เขตแดน (Genre/Boundary)	เนื้อหา, เชื่อมโยงเนื้อหา (Text/Intertext)
ตรรกวิทยา (Semantics)	วาทศิลป์ (Rhetoric)
กรอบ, กระบวนทัศน์ (Paradigm)	โครงสร้าง (Syntagm)
การคัดเลือก (Selection)	การผนึกรวม (Combination)
ราก/ลึก (Root/Depth)	เหง้า/พื้นผิว (Rhizome/Surface)
ตำนาน/ประวัติศาสตร์ชั้นสูง (Narrative/Grande Histoire)	ต่อต้านตำนาน/ประวัติศาสตร์ชั้นล่าง (Anti-narrative/Petite Histoire)
อาการ (Symptom)	ความต้องการ (Desire)
แบบพิมพ์ (Type)	กลายพันธุ์ (Mutant)
ชาย/หญิง (Genital/Phallic)	หลายเพศ/รวมเพศ (Polymorphous/Androgynous)
ต้นฉบับ/สาเหตุ (Origin/Cause)	ความแตกต่าง/ร่องรอย (Difference/Trace)

คำจากตารางข้างต้นบ่งบอกถึงความคิดที่แตกต่างกันสองด้านว่า ด้านหนึ่งเป็นแนวความคิดแบบ Modernism ที่มีลักษณะเป็นระบบหนึ่งเดียว หนึ่งและเฉพาะเจาะจง ส่วนอีกด้านหนึ่งเป็นแนวความคิดแบบ Postmodernism ที่มีความยืดหยุ่น หลากหลาย วนเวียนและกระจายกว่า ทั้งนี้ ทุกอย่างในตารางยังไม่มีข้อยุติสำหรับความแตกต่าง การปรับเปลี่ยน หรือแม้แต่การยุบทิ้ง อีกประการที่สำคัญคือ ส่วนหนึ่งของแนวความคิดในคอลัมน์แนวตั้งอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้เทียบเท่าหรือแทนความหมายของทั้งหมด อีกทั้งยังอาจมีข้อยกเว้นอีกมากมาย แต่ถึงกระนั้น คำเหล่านี้ก็เป็นแนวโน้มให้เราได้เข้าใจความหมายทางประวัติศาสตร์และทางทฤษฎีมากยิ่งขึ้น

สิ่งที่จะทำให้เข้าใจบริบทของแนวคิดแบบ Postmodernism ได้วิธีหนึ่งคือ การศึกษามูลเหตุของแนวคิดดังกล่าวที่เกิดขึ้นหรือมีต่อจากแนวคิดแบบ Modernism ก่อนหน้านั้น แม้แนวคิดแบบ Modernism และแบบ Postmodernism ไม่ได้แบ่งแยกชัดเจนเป็นรูปธรรมเหมือนเรื่องราวอื่นๆ ที่เราอาจใช้ “ช่วงเวลา” ในการตัดสินยุคสมัย หรือใช้ “ภูเขา” ในการแบ่งแยกดินแดน แต่กระนั้นทั้งสองแนวคิดก็มีบางแง่มุมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อกันอย่างเห็นได้ชัด

Postmodernism เป็นแนวคิดที่ท้าทายขนบความคิดแบบ Modernism ที่ว่า มีความเป็นหนึ่งใน “ความจริง” แต่แนวความคิด Postmodernism กลับยืนยันว่า “ความจริง” นั้นมีหลายมุมมอง ตัวอย่างเหตุผลที่ถูกหยิบยกขึ้นมาเป็นข้อสังเกต เช่น กระบวนการค้นพบ “ความจริง” และการนิยาม “ความจริง” กลุ่ม Modernists ถือว่า กระบวนการทางวิทยาศาสตร์เป็นกระบวนการที่มีเหตุผลและนำมาซึ่งความรู้หรือความเป็นจริงของสิ่งต่างๆ แต่กลุ่ม Postmodernists กลับคัดค้านว่า วิทยาศาสตร์เป็นเรื่องกิจกรรมของมนุษย์ที่เต็มไปด้วยอคติและเป็นเพียงประเพณีชนิดหนึ่งเท่านั้น เพราะตรรกะที่นักวิทยาศาสตร์ยอมรับที่จะปฏิบัติตามนั้น ก็ไม่จำเป็นต้องทำตามขั้นตอนเหล่านั้นเสมอไป ส่วนการนิยาม “ความจริง” ของสิ่งต่างๆ มักจะผูกไว้กับไวยากรณ์ของภาษาและความหมายของบริบท “ความจริง” อาจจะสูญเสียความหมายเดิมของมันจากขั้นตอนการแปล เมื่อภาษาเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม วัฒนธรรมสนับสนุนโครงสร้างอำนาจ โครงสร้างอำนาจสร้างการเมือง การเมืองสนับสนุนสถานการณ์และนำทางทฤษฎีและการปฏิบัติ ทฤษฎีและการปฏิบัติก็ถูกอธิบายโดยภาษาอีกที ดังนั้น “ความจริง” จึงไม่สามารถกำหนดลงไปตายตัวแน่นอนได้

“วิธีการ” แสวงหาความรู้ก็เป็นอีกประเด็นที่กลุ่ม Postmodernists เรียกร้องว่า ไม่จำเป็นต้องเป็นวิธีการที่ “ดีที่สุด” ที่มีขั้นตอนเฉพาะที่ต้องปฏิบัติตามแบบเดิม Postmodernism จะมีเพียงพิจารณาวิธีการเหล่านั้นว่า จะมีส่วนช่วยให้แต่ละคนใช้และนำไปสู่การมีส่วนร่วมชี้ขาดในการแสวงหาความรู้ของตัวเองได้อย่างไร วิทยาศาสตร์ยังคงเป็นวิธีหนึ่งที่จะไปเกี่ยวกับการแสวงหาความจริง แต่ไม่ใช่หนทางเดียวและไม่ได้ดีไปกว่ารูปแบบการแสวงหาความรู้แบบอื่นๆ

นอกจากนี้ Postmodernists ได้ตั้งข้อสังเกตว่า ความรู้และความจริงตามความคิดแบบเดิมนั้นอาจเรียกได้ว่า เป็น “เผด็จการในธรรมชาติ” เพราะพวก Modernists ไม่อนุญาตให้มีการตั้งคำถามและการปรับเปลี่ยนโดยอ้างกระบวนการขั้นตอนที่ “ดีที่สุด” ในความคิดของพวกเขา ซึ่งก็ไม่ต่างอะไรกับหลักคำสอนหรือความเชื่อในยุค Premodern ที่ไม่ได้เปิดทางให้มีการตรวจสอบเช่นกัน

การจัดการศึกษาภายใต้แนวคิด Postmodernism

แนวคิด Postmodernism เริ่มเข้ามามีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับการปฏิรูปการศึกษาในปัจจุบัน ด้วยมุมมองที่ว่า ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันและต่างก็มีเอกลักษณ์ของตน ดังนั้น การจัดหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้อยู่ต้องมีการปรับเปลี่ยนให้คำนึงถึงลักษณะดังกล่าว นอกจากนี้บุคลากรแต่ละคนก็มีความเป็นเอกลักษณ์ในด้านความสามารถและทักษะในการทำงานที่แตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้ผู้บริหารจะต้องควบคุมหรือบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพด้วยเช่นกัน ดังนี้

1. การบริหารจัดการสถานศึกษา

1.1 บทบาทผู้บริหาร

ผู้บริหารควรส่งเสริมให้โรงเรียนเป็นสถานที่ของการปกครองระบอบประชาธิปไตย ความคิดเห็นของบุคลากรควรได้รับการพิจารณาและสนับสนุนในการตัดสินใจเกี่ยวกับภารกิจที่เขารับผิดชอบ ส่งเสริมให้พวกเขาที่มีความคิดสร้างสรรค์และมีความรับผิดชอบในการกระทำของแต่ละคน เพื่อให้แต่ละคนได้อาศัยความสามารถและทักษะของตนเองในการทำงานกับเด็กหรือกับเพื่อนร่วมงาน และมีวิธีการคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหาในระบบโรงเรียน

1.2 บทบาทของครู

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วสร้างความวิตกกังวลและความไม่มั่นคงในหมู่ครู ซึ่งถือเป็นความท้าทายที่จะเรียนรู้กลยุทธ์ใหม่ ในฐานะที่เป็นผู้นำการศึกษา ครูอาจารย์ต้องยอมรับที่จะเรียนรู้และแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดจากทฤษฎีใหม่ๆ ที่เข้ามาอย่างมีสติ ครูต้องเป็นตัวอย่างของผู้ที่มีการเรียนรู้ตลอดชีวิต การศึกษาจะต้องเรียนรู้วิธีการคิดนอกกรอบและพัฒนามากขึ้น งานของครูไม่ได้เป็นเพียงแค่ปรับแต่งสภาพที่เป็นอยู่ ถ้าหากจะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ยั่งยืนในระบบโรงเรียน เราควรแสวงหาความจริงจากหลายมิติ ในฐานะที่เป็นมนุษย์เรามีความซับซ้อนหลายแง่มุมชีวิตที่ไม่สามารถจำกัดอยู่เพียงรูปแบบเดียว มนุษย์ชอบความจริงแต่ก็ต้องอาศัยอยู่บนหน้าฉากของการเรียนรู้จากความหลากหลายของแหล่งที่มา ขณะเดียวกัน ครูผู้สอนควรจะได้รับ การฝึกอบรมเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ๆ เพื่อรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ความรู้เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะนำไปสู่การพัฒนาทักษะของมนุษย์ของพวกเขา อีกทั้ง ครูต้องเรียนรู้ที่จะทำงานร่วมกับชุมชนที่หลากหลายมากขึ้น และเห็นพ่อแม่เป็นแหล่งของการเรียนรู้และการสนับสนุนมากกว่าการแทรกแซง

2. การจัดทำหลักสูตร

2.1 ลักษณะของหลักสูตร

วัตถุประสงค์หลักของหลักสูตรคือการเตรียมความพร้อมให้นักเรียนที่จะศึกษาต่อในระดับต่อไปหรือมีวิชาชีพติดตัวเพื่อการประกอบอาชีพ นักเรียนแต่ละคนจะมีทักษะในการทำงานและทักษะการสื่อสารเพื่อการศึกษาหรือทำงานในประเทศต่างๆ ต่อไป ภาษาและการสื่อสารมีความจำเป็นอย่างมากในยุค Postmodern โดยเฉพาะนักเรียนจะต้องรู้อย่างน้อยสองภาษาและมีทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ รวมถึง การปลูกฝังระเบียบวินัยให้แก่ผู้เรียน แม้ไม่ใช่เรื่องใหม่แต่กลับเป็นสิ่งจำเป็นที่ครูจะต้องสอนในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่มีระเบียบวินัยที่เหมาะสม

2.2 การพัฒนาหลักสูตร

หลักสูตรควรจะพัฒนาขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กๆ ทุกคน หลักสูตรจะต้องครอบคลุมความต้องการพิเศษสำหรับนักเรียนที่มีพรสวรรค์และความสามารถภาษาอย่างเหมาะสม รวมทั้งภาษาต่างประเทศจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งของหลักสูตร การเพิ่มความสำเร็จของนักเรียนนั้นจำเป็นต้องมีหลักสูตรที่หลากหลาย เพราะไม่มีทางที่หลักสูตรเดียวจะดีที่สุดสำหรับนักเรียนทุกคน หลักสูตรการศึกษาควรจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์หรือประเพณีในแต่ละชุมชน แนวคิดทางการศึกษาควรเป็นแนวคิดใหม่บนพื้นฐานของความร่วมมือและการพึ่งพาซึ่งกันและกัน วิชาต่างๆ ควรจะมีเนื้อหาที่เป็นแบบบูรณาการและข้ามไปยังเนื้อหาอื่นที่แตกต่างกันได้

3. การจัดการเรียนรู้

ครูสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้โดยการลงมือปฏิบัติเช่นเดียวกับการเชิญชวนให้นักเรียนร่วมลงมือกับครูด้วย ครูจะอาศัยโอกาสดังกล่าวนี้ในการสังเกตการณ์การทำงานและร่วมแบ่งปันประสบการณ์ที่ค้นพบด้วยกัน การเรียนรู้ลักษณะนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนที่จะทำให้ก้าวกระโดดจากทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จ เพราะการเรียนการสอนใน Postmodernism ไม่เพียงแต่สอนนักเรียน แต่ยังต้องดูแลและสร้างความสัมพันธ์กับพวกเขาด้วย

กระบวนการของการเรียนรู้ผ่านการแก้ปัญหาเป็นขั้นตอนสำคัญ ครูจะกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งคำถามและตรวจสอบคำถามของพวกเขา วิธีการเช่นนี้จะทำให้หลักสูตรมีความหมายมากขึ้น บทเรียนไม่จำเป็นต้องจบลงด้วยคำตอบที่ถูกต้อง แต่ควรจะเป็นคำตอบที่สามารถขยายผลไปสู่การตั้งคำถามของผู้เรียนต่อไป เพราะแนวคิด Postmodernism มองว่า ความคิดของนักเรียนมีคุณค่า นักเรียนจะใช้พัฒนาความหมายของตัวเองแทนการถ่ายโอนความรู้จากครู โดยจะเน้นการคิดเชิงวิพากษ์มากกว่าข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง

กิจกรรมการเรียนควรมีความหมายและน่าสนใจให้กับนักเรียน พวกเขาควรได้รับอนุญาตในการสร้างพัฒนาและประยุกต์ใช้ความรู้หรือทักษะเพิ่มเติม พวกเขาควรมีทางเลือกและได้รับโอกาสที่จะเป็นนักวางแผนและผู้มีอำนาจตัดสินใจ กิจกรรมควรสร้างขึ้นที่ช่วยให้เด็กที่จะใช้ประโยชน์จากความรู้ในสถานการณ์ใหม่ เด็กควรจะเป็นการสนับสนุนในการหาคำตอบสำหรับคำถามของตัวเองโดยใช้การวิเคราะห์

4. การประเมินผล

ครูมืออาชีพในยุค Postmodernism ต้องรู้วิธีการที่จะจัดการกับลูกคำที่หลากหลาย ครูในฐานะนักแก้ปัญหาตามแนว Postmodernism ควรเข้าใจในความแตกต่างและความผิดปกติของ

มนุษย์ ดังนั้น การพัฒนานักเรียนจะใช้รูปแบบของการให้คำปรึกษา โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะถูกกำหนดโดยการเปรียบเทียบหลักฐานของสิ่งที่ได้รับจากการเรียนรู้กับสิ่งที่ควรจะได้รับ หรือ บางครั้ง การประเมินผลการเรียนรู้ของนักเรียนอาจไม่ได้เน้นที่ผลผลิตในตอนท้าย แต่เราจะศึกษา และสำรวจได้ในระหว่างกระบวนการเรียนรู้ โดยให้ความสำคัญกับการประเมินเพื่อนำไปปรับปรุง วิธีเรียนรู้ของนักเรียน

บทสรุป

แนวคิด Postmodernism มีบทบาทสำคัญที่เรียกว่าแนวทางความเท่าเทียมในการศึกษา อย่างไม่ต้องสงสัย แนวทางดังกล่าวทำให้เกิดความหลากหลายของมุมมอง วัฒนธรรม ความรู้ และ ประสบการณ์ที่ให้ข้อมูลและประกอบขึ้นเป็นระบบการศึกษา ศูนย์กลางของแนวทางดังกล่าวคือ คำถามเกี่ยวกับความยุติธรรมทางสังคมและญาณวิทยาในระบบการศึกษา อย่างไรก็ตาม เมื่อ พิจารณาถึงอนาคตของแนวคิดหลังสมัยใหม่ในการศึกษาและปรัชญาการศึกษา ควรพิจารณาว่าทั้งสองมีอิทธิพลต่อกันอย่างไรในศตวรรษที่ 21 นโยบายและการปฏิบัติด้านการศึกษามีบทบาทสำคัญ ในการกำหนดปรัชญาการศึกษา ในบางครั้ง ปรัชญาของการศึกษาก็มีอิทธิพลและช่วยกำหนด นโยบายและการปฏิบัติด้านการศึกษาเช่นกัน ซึ่งมักจะเป็นประเด็นที่นักคิดกับนักวิชาการทางการ ศึกษาได้อภิปรายถึงกันอยู่เสมอ อย่างไรก็ตาม เป็นไปได้ที่จะเห็นความสัมพันธ์ที่เราสามารถกล่าวได้ว่า แนวคิดหลังสมัยใหม่นี้ยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนอนาคตการจัดการศึกษาสมัยใหม่ต่อไป

เอกสารอ้างอิง (References)

- Banner, M. (2020). Postmodernism – Education. Published online: June 2, 2020 from <https://studying sociology.com/2020/06/02/postmodernism-education/>
- Davis, B. and Francis, K. (2022). “*Premodern Formal Education*” in Discourses on Learning in Education. Retrieved 26 December 2022, from <https://learningdiscourses.com>
- Lynchseptember, M. (2016). Understanding the 4 main schools of philosophy: principle of postmodernism. Retrieved 27 April 2022, from <https://www.theedadvocate.org/understanding-4-main-schools-philosophy-principle-postmodernism/>
- McCallum, D. (2022). Comparing Modernist and Postmodern Educational Theory. Retrieved 27 April 2022, from <https://dwellcc.org/learning/essays/comparing-modernist-and-postmodern-educational-theory>

-
- Tandi, S. (2019). Postmodern Thinkers and Higher Education: A Sociological Study. Academic Discourse. An International Refereed Research Journal Vol. 8, No. 1, June 2019.
- Tesar, T., Gibbons, A., Arndt, S. & Hood, N. (2021). Postmodernism in Education. Published online: May 26, 2021 from <https://doi.org/10.1093/acrefore/9780190264093.013.1269>
- Thompson, K.(2019). Postmodernism and Education. Published online: September 25, 2019 from <https://revisesociology.com/2019/09/25/postmodernism-and-education/>
- Usher, R. and Edwards, R. (1994). Education: From Modernism to Postmodernism. Retrieved 26 December 2022, from <http://www.deconstruction-in-music.com/education/education-from-modernism-to-postmodernism/650>